Landloperkerst

op deze witte kerstmisdag
in 't knisper groengenaalde bos
laat ik mijn hond uit en hij mij
geroepen door het schrijversmos

langs feeërieke wandelgangen
lichten voetstappen in sneeuw
en feestelijke Kerstgezangen
vleien sluiers over 'n lichteeuw

wij horen alles aan de bosrand
genieten stil ons Kerstmoment
God is in wezen tolerant
doch luxe heeft zich afgewend

gedenkend kribbeloze mensen
al wandelstappend door ijslucht
beseffend alles wat we wensen
te knuffelen in buitenlucht

zo dolen wij na uren lopen
prevelend een schietgebed
met jas tot boventoe geknopen
op naar ons feestelijk banket

voor Bob een been voor mij een glas
tegen het volgend bitterkoud
hopelijk vinden w 'n matras
want morgen is 't weer als vanoud

zo tellend dennengroene sterren
van op het aardse oppervlak
beseffen wij koud in hoeverre
God verwent onder zijn hemeldak

Sabine Luypaert, Lappersfort Poets Society